

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 478/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	G. A.	W sierpniu 2018 r. w P. woj. (...) z garażu przy ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał przywłaszczenia pojazdów: motoru P. o wartości nie mniejszej niż 4 945,20 zł na	

		szkodę J. M., skutera T. o wartości 800 zł na szkodę P. D., motoroweru P. wartości nieustalonej, nie większej niż 250 zł na szkodę P. M., quada 110 wartości 1000 zł na szkodę M. W., motoru S. (...) wartości nie mniejszej niż 1000 zł na szkodę M. W. w ten sposób, że rozporządził cudzym mieniem jak własnym poprzez jego wyzbycie się – rozdanie przypadkowym osobom.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. G. A. jest właścicielem garażu zlokalizowanego przy ul. (...) w P.. G. A. przebywa w Anglii.	Zeznania świadka K. W. Zeznania świadka L. W.	44v 99v	
2. Około 2014 roku, za pośrednictwem K. W., G. A. zawarł z M. W. umowę najmu opisanego wyżej garażu. Strony ustaliły czynsz na kwotę 120,00 zł miesięcznie płatną każdego miesiąca. Strony nie potwierdziły umowy na piśmie. W okresie około pół roku od zawarcia umowy M. W. regulował czynsz najmu garażu w ustalonych przez strony terminach, przekazując pieniądze za pośrednictwem K. W.. Następnie zdarzały się opóźnienia w regulowaniu czynszu.	Zeznania świadka M. W. Zeznania świadka K. W.	3-3v, 208v-210v 44v-45, 228v-229	

<p>3. M. W. jest właścicielem motoru marki S., nabytego w dniu 2 marca 2012 roku za kwotę 1.000 zł. oraz pojazdu typu quad o wartości 1.000 zł.. Obydwa pojazdy M. W. przechowywał w wynajętym garażu.</p>	<p>Kserokopia umowy kupna-sprzedaży Zeznania świadka M. W.</p>	<p>11 3-3v, 6v, 60v-61, 208v-210v</p>	
<p>4. J. M. jest właścicielem motocykla marki P. rocznik 1972. Motocykl ten kupił w dniu 23 lutego 2014 roku za kwotę 800 złotych. Nabywca inwestował w poprawę stanu motocykla. Poniósł na ten cel nakłady w łącznej kwocie nie mniejszej niż 4.145,20 zł. poprzez zakup części w kwotach odpowiednio: 1.220 zł., 316 zł., 800 zł., 600 zł., 61 zł., 5,50 zł., 36,90 zł., 38 zł., 55 zł., 49 zł., 17 zł., 50 zł., 18 zł., 9,80 zł., 69 zł.. Naprawy realizował własnym nakładem pracy. Pojazd wymagał usunięcia usterki silnika. Wiosną 2015 roku J. M. przekazał pojazd M. W., aby ten zajął się usterką silnika. M. W. wstawił motocykl do garażu znajdującego się przy ul. (...) w P..</p>	<p>Kserokopia umowy kupna – sprzedaży Zeznania świadka J. M. Zeznania świadka M. W. Dokumentacja w postaci potwierdzeń przelewów, zakupów na portalu aukcyjnym oraz korespondencji e-mail</p>	<p>41 37v-38 3-3v, 6v, 60v-61, 208v-210v Koperta 212</p>	
<p>5. P. D. jest właściciel skutera marki T., nabytego w dniu 08 maja 2017 roku za kwotę 900 zł.. Około kwietnia 2018 roku P. D., za zgodą i wiedzą M. D., pozostawił skuter w garażu, z którego korzystał M. W., zlokalizowanego</p>	<p>Kserokopia umowy kupna – sprzedaży Kserokopia dowodu rejestracyjnego Zeznania świadka P. D. Zeznania świadka M. W.</p>	<p>7 8-8v 23v-24, 206 3-3v, 6v, 60v-61, 208v-210v</p>	

<p>przy ul. (...) w P.. P. D. zamierzał zabrać pojazd, po tym jak zapewni transport skutera. Skuter na tamą datę przedstawiał wartość 800 złotych.</p>			
<p>6. Na przełomie lipca i sierpnia 2017 roku P. M. zaprowadził do garażu przy ul. (...) częściowo uszkodzony motorower marki P.. Zamierzał naprawić pojazd z pomocą M. W.. Właściciel określił wartość pojazdu na kwotę nie większą niż 250 zł.</p>	<p>Zeznania świadka P. M. Zeznania świadka M. W.</p>	<p>28v-29 3-3v, 6v, 60v-61, 208v-210v</p>	
<p>7. M. W. regulował należności za najem garażu do września 2017 roku, po czym zaprzestał wpłat. K. W. pozostawał w kontakcie telefonicznym z M. W. domagając się w imieniu G. A. uregulowania należności. Ostatnia taka rozmowa telefoniczna miała miejsce w listopadzie 2017 roku, kiedy to M. W. zobowiązał się dostarczyć pieniądze za pośrednictwem K. W.. Nie dotrzymał słowa, nie odbierał telefonów od K. W.. K. W. zawiadomił o powyższym G. A.. Ten skonstatował się telefonicznie z M. W., który zapewniał o uregulowaniu płatności. Nie wywiązał się z obietnicy. Nie reagował na próby kontaktu.</p>	<p>Zeznania świadka M. W. Zeznania świadka K. W.</p>	<p>3-3v, 208v-210v 44v-45, 228v-229</p>	
<p>8. Od stycznia 2018 roku do 14 sierpnia 2018 roku G. A. podejmował próby</p>	<p>Wydruki sms Zeznania świadka M. W.</p>	<p>74-78 3-3v, 208v-210v</p>	

<p>kontaktu telefonicznego z M. W.. Wysłał sms-y na numer telefonu należący do M. W., jak również wysłał sms-y do jego żony, prosząc początkowo o kontakt, następnie żądając opróżnienia garażu, wyznaczając czas na opróżnienie garażu, informując o zamiarze wymiany zamka do garażu wzywając do zabrania rzeczy z najmowanego garażu. W dniu 14 sierpnia 2018 roku G. A. pozostawił wiadomość głosową na poczcie telefonu M. W. z informacją, iż oczekuje M. W. w garażu celem jego opróżnienia z rzeczy pozostawionych przez najemcę. M. W. nie odpowiadał na próby kontaktu, nie opróżnił garażu z należących do niego rzeczy, w tym oddanych M. W. na przechowanie.</p>	<p>Częściowo zeznania świadka K. W.</p>	<p>45</p>	
<p>9. W styczniu 2018 roku G. A. skontaktował się z siostrą L. W. prosząc o pomoc w zdyscyplinowaniu M. W. do podjęcia kontaktu i wymianę kłódki w garażu. L. W. zastosowała się do prośby brata i założyła w miejsce istniejącej nową kłódkę na drzwiach zewnętrznych garażu, do wchodząc do jego wnętrza.</p> <p>10. M. W. nie nawiązał kontaktu z G. A., a także wymienił kłódkę. K. W., na prośbę G. A., zlecił ponowną wymianę kłódkę</p>	<p>Zeznania świadka L. W. Częściowo zeznania świadka K. W.</p>	<p>99v-100, 45</p>	

do garażu, klucze trafiły do K. W..			
<p>11. Latem 2018 roku G. A. przyjechał do Polski. W dniu 14 sierpnia 2018 roku, po uprzednim pozostawieniu przytoczonej wyżej wiadomości głosowej na poczcie telefonu M. W., wyprowadził z garażu: motor marki P., skuter marki T., motorower marki P., motor marki S. (...) oraz pojazd typu quad 110, pozostawiając pojazdy obok garażu. Zajął się porządkowaniem garażu.</p> <p>12. M. Z. zauważył stojące w okolicach garażu motocykle oraz skuter i quad. G. A. porządkujący garaż zaproponował M. Z. aby ten zabrał pojazdy w zamian za wywóz śmieci z garażu. Po tym jak wywiózł część śmieci, M. Z. załadował na wózek skuter i motorower i przewiózł na plac przed blokiem gdzie mieszka. Następnego dnia zamierzał sprzedać pojazdy w punkcie skupu złomu. W drodze do punktu skupu nieznany mężczyzna zatrzymał M. Z. proponując zakup pojazdów oferując kwotę 120 złotych, na co przystał M. Z. przekazując mężczyźnie pojazdy.</p> <p>13. Pojazdy stojące w okolicy garażu należące do G. A. dostrzegł także C. K. przechodzący wraz z S. I.. C. K. podszedł do G. A. porządkującego garaż</p>	<p>Zeznania świadka M. Z.</p> <p>Częściowo zeznania świadka K. W.</p> <p>Zeznania świadka C. K.</p> <p>Zeznania świadka S. I.</p>	<p>34v-35, 230-230v</p> <p>44v-45, 228v-229</p> <p>51v-52, 231v-232</p> <p>93v-94, 242v-243</p>	

pytając czy może zabrać pojazdy, proponując w zamian sprzętanie garażu. G. A. wyraził zgodę. C. K. z pomocą S. I. wyprowadził jeden z motocykli oraz quada, pozostawiając na podwórzu posesji przy ul. (...). Pojazdy te C. K. sprzedał w punkcie skupu złomu za kwotę 300 złotych.			
14. G. A. nie był uprzednio karany.	Dane o karalności	90	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania świadka P. M. Zeznania świadka J. M. Zeznania świadka P. D.	Zeznaniom wskazanych świadków – typowanych w sprawie jako osoby pokrzywdzone należy przyznać walor wiarygodnych, są bowiem	

		<p>logiczne, konsekwentne, spójne. Dowodzą praw poszczególnych zeznających do motocykli, motorowerów, pojazdu typu quad, które znalazły się w garażu należącym do G. A., udostępnionym czasowo i odpłatnie M. W.. Rodzaje pojazdów, po części ich stan dokumentuje dokumentacja fotograficzna z k. 79-87. W toku rozprawy głównej pokrzywdzeni rozpoznali udokumentowane pojazdy, jako należące odpowiednio do każdego z pokrzywdzonych. Relacje wskazanych świadków są częściowo pomocne dla szacowania wartości pojazdów w zakresie w jakim jawią się jako prawdopodobne względnie znajdują wsparcie w innych dowodach. Uprawnieni do rzeczy, za wyjątkiem P. M., dla wykazania wartości pojazdów przedłożyli umowy ich nabycia oraz dokumenty wskazujące na zakup części do motoru – jak w przypadku J. M., co kompiluje z wypowiedzią świadka o nakładach czynionych na motocykl marki P., wspierając relację jako taką. Relacje wskazanych świadków jawią jako logiczne, spójne a zatem wiarygodne.</p>	
	<p>Zeznania świadka M. W.</p>	<p>Zeznaniom wskazanego świadka, a zarazem pokrzywdzonego, należy</p>	

poświęcić więcej uwagi, chociaż aktualne są także rozważania poczynione wyżej co do oceny zeznań pozostałych pokrzywdzonych.

Zeznania M. W. są o tyle istotne w sprawie, iż poza faktami traktującymi o własności do rzeczy, okolicznościach ich nabycia, ceny nabycia rzeczy, traktują także o okolicznościach nawiązania współpracy z G. A., zalegania z opłatami czynszowymi, braku reakcji na prośby kontaktu z właścicielem garażu. Jako znajdujące wsparcie w innych dowodach – z naciskiem na zeznania świadka K. W. – pośredniczącego we współpracy dotyczącej najmu garażu, posłużyły do rekonstrukcji tych istotnych w sprawie faktów. Należy tylko zauważyć, iż pokrzywdzony, jakkolwiek relacjonuje o faktach zasadniczo zgodnie z ich rzeczywistym

przebiegiem, to przy okazji usprawiedliwia własną bezczynność, tak co do opóźnień aż po zaprzestanie opłacania czynszu, jak i brak reakcji na próbę kontaktu, aby wskazać, iż to po stronie właściciela garażu powinna być większa aktywność w nawiązaniu kontaktu. Nie zmienia to ogólnej oceny relacji świadka zasługującej zasadniczo na walor wiarygodnej.

		<p>Świadek odniósł się w toku przesłuchań na etapie dochodzenia do wartości wszystkich zdeponowanych w wynajętym garażu pojazdów. Szacunki proponowane przez pokrzywdzonego nie mogły stanowić jedyne go wskaźnika wartości każdego z pojazdów, jako nie poparte innymi dowodami. Poszukując wartości każdego z pojazdów, bądź co bądź częściowo uszkodzonych – jak w przypadku skutera, wymagających naprawy, co było zasadniczym powodem garażowania pojazdów przy ul. (...), jako oczekujących na naprawę, względnie pomoc w naprawie przez M. W., sąd opierał się na zapewnieniach każdego z właściciela pojazdów w konfrontacji z wykazaną dowodami z dokumentów ceną nabycia pojazdu, względnie udowodnionymi, jak w przypadku J. M. nakładami na motocykl.</p>	
	<p>Zeznania świadka C. K. Zeznania świadka S. I. Zeznania świadka M. Z.</p>	<p>Zeznaniom wskazanych świadków należy przyznać walor wiarygodnych, są konsekwentne, logiczne, częściowo wzajemnie korespondujące. Świadców, opisując oskarżonego, w tym obrazowo – mężczyzna o imieniu G., na stałe mieszkający w Anglii, właściciel garażu, co usuwa wątpliwości</p>	

		co do osoby, która zadysponowała pojazdami.	
	Zeznania świadka K. W. Zeznania świadka L. W.	Zeznaniom wskazanych świadków należy przyznać walor wiarygodnych, są bowiem konsekwentne, spójne logiczne, znajdują wsparcie w innych dowodach, tak z osobowych źródeł dowodowych - częściowo zeznań M. W., jak i nieosobowych - wydruk z korespondencji mailowej oskarżonego oraz pokrzywdzonego M. W.. Nie ma podstaw do ich kwestionowania.	
	Kserokopia umowy kupna – sprzedaży Kserokopia umowy kupna – sprzedaży Kserokopia umowy kupna – sprzedaży Kserokopia dowodu rejestracyjnego Wydruki sms Dane o karalności	Dowody z dokumentów nie budzą zastrzeżeń. W toku postępowania nie były one kwestionowane przez żadną ze stron.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

	Zeznania świadka D. K.	Zeznania świadka nie wniosły wiele do sprawy, gdyż świadek miał jedynie bardzo ogólną wiedzę co do okoliczności opróżniania garażu przy ul. (...) w P. przez G. A..	
	(...) opinia rzeczoznawcy	Na podstawie tego dokumentu nie czyniono ustaleń faktycznych. Dokument ten nie spełnia wymogów stawianych dowodowi z opinii biegłego. Ponieważ nie jest możliwe odtworzenie stanu technicznego pojazdu, a ten wymagał nakładów, jak wskazuje sam pokrzywdzony, ustalenie wartości pojazdu, ponad kwotę pewną wynikająca z umowy nabycia motocykla nasuwa trudności, które należy postrzegać przez pryzmat art. 5 § 2 kpk. Pokrzywdzony nie wskazał ani rodzaju ani wysokości nakładów poniesionych od daty zakupu motocykla do daty jego utraty. Ponieważ motocykl został zbyty i nie jest znane miejsce jego ulokowania, a nie można wykluczyć, iż został rozłożony na części, jeszcze raz należy poddać w wątpliwość dowodzenie wartości pojazdu za pośrednictwem opinii biegłego. Bez możliwości badania pojazdu przy brakach dowodowych, jak już zgłaszane, dowód taki byłby dotknięty wadą.	

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>x</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1</p>	<p>G. A.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Oskarżony dopuścił się występku z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk.</p> <p>Czynność sprawca przestępstw z art. 284 kk określona została przez ustawodawcę słowami "przywłaszcza sobie", które nie charakteryzują bliżej zachowania sprawcy. Istotą przywłaszczenia jest zatem jakikolwiek czyn uzewnętrzniający zamiar włączenia rzeczy lub prawa majątkowego do własnego majątku (wyr. SN z 2.12.2008 r., III KK 221/08, Prok. i Pr. – wkł. 2009, Nr 5, poz. 13; L. Wilk, w: Królikowski, Zawłocki (red.), Kodeks karny. Część szczególna, t. 2, 2017, s. 708). Przywłaszczenie następuje wówczas, gdy sprawca w sposób zewnętrznie postrzegalny podejmie wobec rzeczy dyspozycję typową dla</p>			

właściciela, a wobec prawa majątkowego – typową dla podmiotu uprawnionego z tytułu tego prawa. Dyspozycja taka może polegać na rozporządzeniu rzeczą (np. sprzedaż, darowizna), zamieszczeniu na rzeczy własnych oznaczeń, definitywnej odmowie jej zwrotu, ukrywaniu, połączeniu z własną rzeczą, zużyciu, przetworzeniu, zniszczeniu itp. (wyr. SN z 3.10.2005 r., V KK 15/05, OSNwSK 2005, Nr 1, poz. 1782; wyr. SN z 14.11.2014 r., IV KK 101/14, KZS 2015, Nr 4, poz. 32; wyr. SA w Katowicach z 26.2.2016 r., II AKa 546/15, Biul. SA w Katowicach 2016, Nr 2, poz. 8; wyr. SA w Warszawie z 14.12.2016 r., II AKa 403/16, niepubl.; wyr. SA w Gdańsku z 27.9.2016 r., II AKa 237/16, Legalis). Przywłaszczenie może być popełnione tylko umyślnie, a przy tym ma charakter przestępstwa kierunkowego, znamionem celem, którego treścią jest włączenie rzeczy lub prawa majątkowego do swojego majątku (wyr. SN z 15.11.2002 r., IV KKN 380/99, Legalis). W orzecznictwie cel ten jest również określany jako animus rem sibi habendi, czyli wola zachowania rzeczy dla siebie (wyr. SN z 23.11.2006 r., II KK 186/06, OSNwSK 2006, Nr 1, poz. 2247; wyr. SN

z 6.1.1978 r., V KR 197/77, OSNPG 1978, Nr 6, poz. 64; wyr. SN z 9.12.2003 r., III KK 165/03, KZS 2004, Nr 4, poz. 31; wyr. SN z 24.4.2007 r., IV KK 34/07, Prok. i Pr. – wkł. 2007, Nr 10, poz. 7). Dlatego przywłaszczenie może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim (post. SN z 6.11.2007 r., V KK 30/07, Legalis; post SN z 20.4.2016 r., III KK 460/15, KZS 2016, Nr 7, poz. 37). Zamiar przywłaszczenia rzeczy powierzonej nie obejmuje nieuprawnionego (niezgodnego z wolą właściciela) wykorzystania tej rzeczy - nawet w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, o ile nie towarzyszy mu cel definitywnego pozbawienia osoby uprawnionej jej własności (rem sibi habendi). A zarazem, że czynność sprawcza przestępstw z art. 284 § 1 i 2 kk odzwierciedla cel sprawcy, który sprowadza się do nieodwracalnego pozbawienia innej osoby mienia i uczynienia z niego swojej własności. Na tożsamym stanowisku stanął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 lipca 2016 roku, w sprawie V KK 7/16.

W realiach tej sprawy, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego strona przedmiotowa zarzucanego oskarżonemu występku przywłaszczenia

została zrealizowana. Aktywność oskarżonego polegająca na wystawieniu rzeczy z garażu, pozostawienie w stanie sugerującym porzucenie, wreszcie wyrażenie zgody na przejęcie rzeczy przez osoby trzecie, w zamian za czynności porządkowe na rzecz oskarżonego, to nic innego jak rozporządzenie rzeczą, jak właściciel. Zgoda na przesunięcia majątkowe, definitywna rezygnacja z rzeczy na rzecz innej osoby jest emanacją prawa własności. Oskarżony zachował się względem rzeczy jak właściciel, nie będąc do tego uprawnionym, pozbawiając osoby uprawnione (tutaj pokrzywdzonych) definitywnie ich prawa własności wobec rzeczy. Nie można w realach tej sprawy odnaleźć prawnego uzasadnienia dla tego typu aktywności oskarżonego. Nie był właścicielem rzeczy. Nawet jeżeli pokrzywdzony M. W. nie odpowiadał na próby kontaktu z oskarżonym i nie zastosował się do żądania opróżnienia lokalu, nie można przyjąć, iż w realiach tej sprawy można w sposób pewny mówić o porzuceniu przez pokrzywdzonego M. W. rzeczy w rozumieniu art. 180 kc. Porzucenie jest czynnością realną, składającą się z oświadczenia woli oraz wyzbycia się

posiadania. Jest to czynność jednostronna, niekierowana do adresata. Do oświadczenia można stosować przepisy części ogólnej Kodeksu Cywilnego, np. o błędzie (art. 84 kc). Oczywiście jest, iż M. W. nie złożył takiego oświadczenia, ani nie wyzbył się posiadania rzeczy, przypomnieć tylko należy, iż prawo własności pokrzywdzonego dotyczy wyłącznie motocykla marki S. oraz pojazdu typu quad. Fakt, że pojazdy znajdowały się w garażu oskarżonego nie był wynikiem wyzbycia się przez pokrzywdzonego posiadania pojazdu, ale konsekwencją zawarcia przez strony (oskarżony pokrzywdzony M. W.) umowy najmu. Nie ulega wątpliwości, że wola (zamiar) wyzbycia się własności nie musi być wyrażona w sposób szczególny, wystarczające jest, że da się ją wywieść z zachowania właściciela. Wyzbycie się własności per facta concludentia jest typowym sposobem dokonania tej czynności. Zamiar porzucenia można przyjąć jedynie wtedy, gdy jest niewątpliwe, z punktu widzenia zewnętrznego obserwatora, że los rzeczy jest właścicielowi obojętny, że nie ma on nic przeciwko temu, by rzecz tę zawłaszczył ktoś inny. Jak trafnie wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 01.10.1973 r., (I CR 387/73, Biul. SN

1974, Nr 1, poz. 5):
"Porzucenie w sensie art. 180 KC oznacza wyzbycie się posiadania rzeczy, ale dla wyzbycia się własności potrzebny jest jeszcze – według tego przepisu – zamiar wyzbycia się własności. O nim z reguły świadczą konkludentne fakty (jak np. postawienie zepsutego krzesła przy pojemnikach na śmieci). Przechowywanie natomiast takiego krzesła w zamkniętym pomieszczeniu świadczy o odmiennym zgoła zamiarze właściciela, bo o zamiarze zachowania własności. Pozbawienie właściciela własności nawet nieużytecznej czy mało już użytecznej rzeczy stanowi czyn niedozwolony, rodzący obowiązek wynagrodzenia szkody, wyrażającej się choćby wartością złomu (art. 415 kc)". Nieodebranie sprzętu w terminie z naprawy nie może być poczytane za jego porzucenie (tak też trafnie wyr. SOKiK z 6.10.2005 r., XVII AmC 71/04, Wok. 2006, Nr 7–8, s. 101). W realiach tej sprawy brak po stronie M. W. jednoznacznej woli porzucenia, brak także oświadczenia o wyzbyciu się posiadania (elementu faktycznego władztwa). To oskarżony, wynosząc rzeczy co do których nie służyło wskazanemu prawo własności, już pozostawiając je bez dozoru, w sposób

wskazujący na wolę wyzbycia się, zachował się jak właściciel, co więcej wprost rzeczami zadysponował przekazując władztwo nad rzeczami osobom trzecim – C. K. i M. Z.. Ponieważ nie miał ku temu prawa, swoim zachowaniem zrealizował znamiona występku z art. 284 §1 kk. Fakt, iż oskarżony posiadał wierzytelność w stosunku do M. W. z tytułu zaległości czynszowych związanych z łączącą strony umowę najmu garażu nie zmienia powyższej oceny, nawet przy przyjęciu, iż oskarżonemu przysługiwało prawo zatrzymania rzeczy tytułem zabezpieczenia przysługujących mu względem pokrzywdzonego roszczeń z tytułu najmu garażu (art. 461 kc). Korzystający z prawa zatrzymania nie jest uprawniony do korzystania z rzeczy ani do zatrzymania dla siebie pożytków, które rzecz przynosi (wyr. SN z 16.12.2009 r., I CSK 184/09, Legalis; uchw. SN z 24.1.1996 r., III CZP 193/95, OSNC 1996, Nr 7–8, poz. 94; W.J. Kocot, Glosa do post. SA w Warszawie z 5.11.2007 r., I ACz 1707/07, Glosa 2008, Nr 2).

W świetle powyższych rozważań uprawniona jest ocena, iż oskarżony swoim działaniem zrealizował znamiona występku z art.

284 §1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk. Działał przy tym umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Fakt, iż oskarżony nie osiągnął z tego tytułu korzyści majątkowej pozostaje bez znaczenia dla bytu zarzucanego mu występku. Jak słusznie stwierdził Sąd Najwyższy, nie należy do znamion przywłaszczenia zwiększenie majątku sprawcy o wartość przywłaszczonego mienia. Czynność sprawcza tego przestępstwa może przybrać postać zniszczenia rzeczy, a także darowania jej innej osobie. "Konstytutywne znaczenie dla przywłaszczenia ma pierwsza czynność dokonana przez sprawcę, w której przejawia się jego stosunek do rzeczy, wyrażający się w postępowaniu z tą rzeczą jak właściciel" (post. SN z 29.4.2014 r., IV KK 96/14, Legalis; podobnie wyr. SA w Katowicach z 26.2.2016 r., II AKa 546/15, Biul. SA w Katowicach 2016, Nr 2, poz. 8). Przywłaszczenie może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim (post. SN z 6.11.2007 r., V KK 30/07, Legalis; post SN z 20.4.2016 r., III KK 460/15, KZS 2016, Nr 7, poz. 37). Cel przywłaszczenia nie zawsze jest równoznaczny z celem osiągnięcia korzyści majątkowej (wyr. SA w Katowicach z 13.9.2012 r., II AKa

<p>341/12, Prok. i Pr. – wkł. 2013, Nr 3, poz. 29).</p> <p>Oskarżony jest osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i poczytalność. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winy.</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>x</p>	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	<p>1</p>	<p>G. A.</p>
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
<p>Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest środkiem probacyjnym, który Sąd może zastosować wobec sprawcy przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat w sytuacji, gdy wina</p>			

i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu należy wziąć pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej i grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy.

Odnosząc te rozważania do realiów przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że działania oskarżonego nie były nacechowaną chęcią zysku, wzbogacenia kosztem osoby trzeciej, ale odpowiedzialnością na pewną bezczynność, brak reakcji, unikanie kontaktu po stronie jednego z pokrzywdzonych M. W. – zarazem kontrahenta oskarżonego. Pomijając, iż M. W. nie realizował części swojego zobowiązania polegającego na

regulowaniu czynszu, w sytuacji kiedy faktycznie miał w dyspozycji przekazany w związku z najmem garaż i z niego korzystał. To oskarżony - przed wystawieniem pojazdów i zadysponowaniem poprzez nieodpłatne przekazanie innym osobom podejmował liczne, acz nieskuteczne - z przyczyn leżących po stronie M. W. - próby wezwania wskazanego do opróżnienia garażu. Pokrzywdzany M. W. świadom zaległości natury finansowej, nie odpowiadał na te oczekiwania, korzystając faktycznie do dnia 14 sierpnia 2018 roku z garażu, mimo stworzonej przez oskarżonego sposobności odebrania rzeczy należących do niego, czy innych osób, które to rzeczy znajdowały się w garażu oskarżonego. Okoliczności tych nie sposób analizować jak w perspektywie stopnia winy oskarżonego, jak i stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, jako tych wyznaczników, które przemawiają za ocenę, iż zarówno wina jak stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu nie są znaczne.

Rozważając kwestię warunkowego umorzenia postępowania karnego w stosunku do oskarżonego nie sposób nie

przeanalizować jego
dotychczasowego
ustabilizowanego sposobu
życia, uprzedniej
niekaralności.

W realiach tej sprawy
uzasadnione jest
przyopuszczenie, że
oskarżony pomimo
warunkowego umorzenia
postępowania będzie
przestrzegał porządku
prawnego, w szczególności
nie popełni przestępstwa.
Zauważyć przy tym
należy, że czyn zarzucany
oskarżonemu ma
charakter incydentalny i
wyjątkowy.

Dotychczasowy,
ustabilizowany styl życia
oskarżonej, pozwala na
ocenę, że oskarżony
akceptuje utrwalony
porządek prawny i
zasadniczo go przestrzega,
respektując prawo
własności innych osób,
poza incydentalnym
zdarzeniem będącym
przedmiotem
zainteresowania w tej
sprawie. Mając powyższe
na uwadze, Sąd
sformułował wobec
oskarżonego pozytywną
prognozę
kryminologiczną,
oznaczając okres próby na
2 lata. Okres ten w sposób
dostateczny pozwoli na
weryfikację postawionej
wobec oskarżonego
pozytywnej prognozy
kryminologicznej.

Rozstrzygnięcie z pkt
1 wyroku obwarowano
takimi warunkami, które
podkreślą bezprawność

i naganność zachowania oskarżonego i stanowią dolegliwość (w granicach sprawiedliwej odpłaty) w związku z popełnieniem występku, a jednocześnie respektują interesy majątkowe pokrzywdzonych.			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
G. A.	2 a,b,c		Ponieważ po stronie pokrzywdzonych powstała szkoda, kierując się przepisem art. 67 § 3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody na

			<p>rzecz pokrzywdzonych J. M., P. D., M. W.. Ustalając wysokość należności, sąd miał na względzie wykazaną w ramach postępowania wartość utraconego mienia.</p>
G. A.	3		<p>Ustalenie wartości motoroweru P. stanowiącego własność P. M., nastęcza trudności. Sam pokrzywdzony szacuje wartość motoroweru na kwotę maksymalnie 250 złotych. Możliwości dowodzenia rzeczywistej wartości pojazdu napotyka trudne do usunięcia przeszkody (brak pojazdu), przy czym pokrzywdzony nie dysponuje dokumentem potwierdzającym wartość pojazdu w chwili nabycia (jak pozostali pokrzywdzeni), motorower został bowiem sprezentowany. Niemniej po stronie pokrzywdzonego P. M. powstał uszczerbek natury finansowej, stąd sąd zasądził na jego rzecz nawiązkę w kwocie 100 zł., jako substytut odszkodowania w sytuacji kiedy nie jest możliwe ustalenie ponad wszelką wątpliwość wysokości szkody.</p>
G. A.	4		<p>Dla podkreślenia bezprawności czynu oskarżonej oraz mając na względzie kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, kierując się przepisem art. 67 § 3 kk</p>

			<p>i art. 43a § 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do uiszczenia świadczenia poprzez zapłatę kwoty 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.</p> <p>Ustalając wysokość świadczenia, sąd miał na względzie sytuację majątkową oskarżonego, jak i okoliczności czynu.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

5	<p>W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 70,00 zł obejmującą:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opłatę przewidziana za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30,00 zł, - ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym / Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./). <p>Wysokość opłaty w kwocie 60 zł ustalono w oparciu o treść art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).</p>	
6. 1Podpis		